

**MAGYARORSZÁG ALKOTMÁNYBÍRÓSÁGA**

Budapest  
Donáti utca 35-45.  
1015

|                                       |                                      |
|---------------------------------------|--------------------------------------|
| <b>ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG</b>               |                                      |
| Ügyszám: IV/186-0/2018                | Ügyirat száma: 4.K.27.092/2017.      |
| Érkezett: 2018 JAN 28.                | Érk.: 2018 NOV 22.                   |
| Példány: 1                            | Kezelőiroda:                         |
| Melléklet: Tisztelt Alkotmánybíróság! | Érk. módja: postán, faxon, e-mail-en |

|                                      |
|--------------------------------------|
| Ügyirat száma: 4.K.27.092/2017.      |
| Érk.: 2018 NOV 22.                   |
| Példány:                             |
| Érk. módja: postán, faxon, e-mail-en |

22

Alulírott, **WEBÉPKER Kft.**

[redacted] mint Indítványozó, a csatolt meghatalmazással igazolt jogi képviselőnk, a Marián Ugyvédi Iroda [redacted] [redacted]ján az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. törvény (Abtv.) 27. §-a alapján az alábbi

**alkotmányjogi panasz indítványt**

terjesztjük elő:

Kérjük a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy az Abtv. 43. § (1) bekezdése alapján állapítsa meg a Kúria Gfv.I.35.430/2018/2. sz. végzésének Alaptörvény-ellenességét, és semmisítse azt meg, mivel a támadott végzés - amely az alapügyben eljáró Szekszárdi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 4.K.27.0092/2017/16. szám alatt hozott jogerős ítéletének felülvizsgálata tárgyában született - sérti az Alaptörvény B. cikkének a jogállamiságról rendelkező (1) bekezdését, valamint a tisztességes eljárásról és a jogorvoslathoz való jogról rendelkező XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdéseit.

Kérelmünk indokolásaként az alábbiakat adjuk elő:

**I) AZ ELJÁRÁSI FELTÉTELEK TELJESÜLÉSE**

1) Az Abtv. 27. §-a szerint Alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy bírósági eljárást befejező egyéb döntés az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, és az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva. Az Abtv. 29. §-a szerint ilyen esetben az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt a bírói döntést érdemben befolyásoló Alaptörvény-ellenesség, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés esetén fogadja be. Tekintettel arra, hogy a támadott végzés eredményeképpen ügyünkben végleges érdemi döntés nem született, a rendkívüli jogorvoslat lehetőségétől a Kúria érdemi vizsgálat nélkül megfosztott, ezért sérültek az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes eljáráshoz és a (7) bekezdésében rögzített jogorvoslathoz való jogaink. Ezért álláspontunk szerint a jelen ügyben mind a „bírói döntést érdemben befolyásoló Alaptörvény-ellenesség”, mind az „alapvető alkotmányjogi jelentőségű”-fordulat alkalmazása helyénvaló. A tisztességes eljáráshoz és a jogorvoslathoz való jogaink sérelmének igazolására az indítványunk IV) fejezetében térünk ki részletesen.

2) Az Abtv. 30. § (1) bekezdése szerint az alkotmányjogi panaszt a sérelmezett döntés kézbesítésétől számított hatvan napon belül lehet írásban benyújtani. A támadott végzést 2018. szeptember hó 27. napján vettük át, ezért jelen alkotmányjogi panasz határidőben beadottnak tekintendő.

3) A felülvizsgálat, mint rendkívüli perorvoslat a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 270. § (2) bekezdése alapján a jogerős bírósági döntés ellen irányult, így a Kúria felülvizsgálati eljárás során hozott végzésével szemben a jelen alkotmányjogi panaszt indítványozó társaságunk további jogorvoslattal nem élhet, azaz a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette. Ezért, mivel a támadott végzés az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében biztosított tisztességes eljáráshoz és a (7) bekezdésében rögzített jogorvoslathoz való jogunkat sérti, az azt

támadó alkotmányjogi panasz elbírálására az Alkotmánybíróság a fentebb hivatkozott jogszabályi rendelkezések alapján hatáskörrel rendelkezik.

4) Előadjuk, hogy a felülvizsgálati eljárásban félként szerepelünk, a támadott végzés az Alaptörvényben biztosított tisztességes eljáráshoz és a jogorvoslathoz való alapjogainkat sérti. Érintettségünk a felülvizsgálati eljárásban kétséget kizáróan megállapítható.

5) Nyilatkozunk, hogy az ügyben sem felülvizsgálati eljárás nincs folyamatban, illetőleg a törvényesség érdekében perújítást sem kezdeményeztünk.

6) Hozzájárulunk, hogy indítványozó adatait az Alkotmánybíróság nyilvánosságra hozza.

## II) AZ ALAPTÖRVÉNY ÉS A POLGÁRI PERRENDTARTÁS ÉRINTETT RENDELKEZÉSEI

B) cikk

(1) *Magyarország független, demokratikus jogállam.*

XXVIII.cikk

(1) *Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.*

XXVIII. cikk

(7) *Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.*

A Pp. 272. § (2) és (3) bekezdései:

*„A felülvizsgálati kérelemben meg kell jelölni azt a határozatot, amely ellen a felülvizsgálati kérelem irányul, azt, hogy a fél milyen tartalmú határozat meghozatalát kívánja, továbbá elő kell adni – a jogszabálysértés és a megsértett jogszabályhely megjelölése mellett – hogy a fél a határozat megváltoztatását milyen okból kívánja.”*, A (3) bekezdés szerint: *„Ha a felülvizsgálati kérelemben tartalmilag helyesen történik hivatkozás a jogszabálysértés tényére, de a megsértett jogszabályhely megjelölése téves, ezen okból a felülvizsgálati kérelem nem utasítható el.”*

## III) A TÉNYÁLLÁS

### A. AZ ADÓIGAZGATÁSI ELJÁRÁS RELEVÁNS TÉNYÁLLÁSA

1. A NAV Tolna Megyei Adóigazgatósága Kiemelt Adóalanyok és Társas Vállalkozások Ellenőrzési Osztálya I. az Art. 87. § (1) bekezdésének a/ pontja és 106. § (2) bekezdése alapján bevallások utólagos vizsgálatára irányuló pénzösszeg kiutalás előtti ellenőrzését végezte társaságunknál 2015. március-december hónapok vonatkozásában, amely ellenőrzés a 168636156 számú megbízólevél átadásával kezdődött 2016. szeptember hó 07. napján. A revízió során készült jegyzőkönyvre érdemi észrevételt tettünk, amelyet az elsőfokú adóhatóság határozatának meghozatalakor érdemben nem vett figyelembe. A határozat elleni fellebbezésünkben gyakorlatilag megismételtük érdemi észrevételeinket, azonban azokat az alperesi másodfokú adóhatóság is figyelmen kívül hagyta. Ennek eredményeként társaságunkat 2015. február-december hónapra megillető és gyakorolt levonási jogot nem ismerte el, annak gyakorlását jogellenesnek minősítve 17.748.000,- Ft adóhiánynak minősülő adókülönbötetet állapított meg, mely adóbírság- és késedelmi pótlék alapnak is számít. Az adóbírság összege 8.874.000,- Ft, a késedelmi pótlék összege 386.000,- Ft. Társaságunk ezen áthárított ÁFA összegét beszállítóinak megfizette, bevallásában szerepeltette, mellyel összefüggésben élt adólevonási jogával. Az elsőfokú adóhatóság határozatát arra alapította, hogy társaságunk adókijátszás részesévé vált, az egyes jogügyletek teljesítése során a tőle elvárható kellő körültekintést nem tanúsította. Ezen magatartás tanúsítása esetén észlelnie kellett volna az általa tanúsított passzív magatartással szemben, hogy beszállító partnerei adókijátszást valósítanak meg.

2. A revízió jegyzőkönyvben egyenként értékelte a Társaságunk javára és terhére szolgáló tényeket, jogszabályokat, de figyelmen kívül hagyta az UNIÓ bíróságának ügyre alkalmazható ítéleteire figyelemmel a Kúria által hozott elvi határozatokat és az abban megfogalmazott követelményeket. Ennek során az alábbi, Társaságunk mellett szóló megállapításokat tette:

ad 1) Társaságunk valamennyi jogügylet vonatkozásában az alábbi okiratokkal rendelkezett:

- megrendelések,
  - számlák,
  - fuvarlevelek (CMR),
  - EKR számok,
  - átvételi elismervények,
  - bankszámla kivonatok, amelyek az egyes számlák pénzügyi teljesítését igazolják a szállítók vonatkozásában,
  - eladók nyilatkozatai – dokumentált formában,
  - a megvásárolt áruk feladása és lerakása, CMR-rel, szállítólevéllel, valamint teljesítménynyilatkozattal igazoltan,
- Társaságunk valamennyi eladója az ügyletkötéskor, és azt követően létező, működő társaság volt, adószámmal rendelkezett, amelynek képviselőit a revízió fellelte és nyilatkoztatta. Egyetlen egy nyilatkozat sem értékelhető Társaságunk terhére.

ad 2) Társaságunk minden beszállítójának cégnyilvántartási adatait leellenőrizte.

ad 3) Társaságunk képviselője személyesen tartotta a kapcsolatot eladói képviselőivel.

3. *Az Európai Bíróság álláspontja szerint, minden egyes ügyletet önállóan kell vizsgálni. Ebből az következik, hogy ha a szóban forgó ügylet maga nem valósít meg HÉA-kijátszást, és megfelel az objektív feltételeknek (tényleges gazdasági esemény, számla kibocsátás), akkor az adóalanyt megilleti az adólevonási jog, függetlenül attól, hogy az értékesítési lánc korábbi, vagy későbbi szakaszában bekövetkezett ügylet HÉA-kijátszást valósít meg. Az adólevonási jog automatikus megtagadása gyakorlatilag objektív felelősségi rendszert teremtene, amellyel az adóalany harmadik személyek által elkövetett szabályszegésért szankcionálja. Ez nem felel meg sem az ésszerűség, sem az arányosság követelményének. A tagállami adóhatóságot terheli annak bizonyítása, hogy az adóalany milyen objektív körülményekből észlelhette volna, hogy adókijátszásban vesz részt. Ha ez bizonyításra kerül, csak akkor állapítható meg az adókijátszásban való részvétel. Ez a magatartás Társaságunk részéről pozitív tudattartalmat tételez fel, amely nem más, mint az ÁFA kijátszásra irányuló szándékos magatartás.*

4. Ezt az ítélkezési gyakorlatot kellene folytatnia a Kúria iránymutatásai alapján a Szekszárdi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságnak is. Olyan tények feltárását követeli meg alperestől, amelyek igazolják, hogy a konkrét termékértékesítéseken túl, felperes a láncolat szereplőivel kapcsolatban állt és tudatosan, pozitív tudattartalommal részt vett az adócsalásban, illetőleg tudott róla, hogy abban részt vett, illetőleg a teljesítés megtörtént, de nem a számlában feltüntetett felek között, akkor pedig vizsgálni kell az adózó passzív tudattartamát, nevesítve azt, hogy melyek azok a magatartások, amelyek tanúsításával elkerülhette volna az adókijátszásba történő bevonását. Ezeket objektív körülményekkel, tényekkel kellett az alperesi adóhatóságnak bizonyítania.

5. A revízió során feltárt semmilyen objektív körülmény, tény nem bizonyítja azt, hogy Társaságunk adócsalásban vett részt, vagy tudott volna arról, hogy adókijátszásban vesz részt. Nem sorolta fel azokat az ésszerűen elvárható intézkedéseket, amelyeket a korábban felsoroltakon túl Társaságunk ügyvezetőjének tanúsítania kellett volna ahhoz, hogy észlelje, hogy beszállítói és vevői között milyen kapcsolat van és szabad rendelkezési jogukkal élve az Társaságunk által megvett árut hová, kinek, milyen feltételekkel értékesítették tovább.

6. Az Európai UNIO Bírósága által hozott és hivatkozott ítéletek (legutóbb a Signum-ügyben hozott C-446-15. számú ítélet), valamint a K.5. és K.14. szám alatt közzétett, Kúria által hozott közigazgatási elvi határozatok és eseti döntések (Kfv.I.35.778/2015) rögzítik, hogy a kellő körülmények hiánya önmagában nem elegendő az Társaságunk levonási joga csorbításához. Ezen ítéletek hangsúlyosan kimondják, hogy Társaságunk levonási jogát az sem befolyásolja, hogy ha az értékesítési láncban belül, amelybe ezek az ügyletek illeszkednek, az utóbbi által végzett ügyletet megelőző, vagy azt követő más ügylet hozzáadott értékadó-kijátszást valósít meg. Azt kell bizonyítania az adóhatóságnak, – az Art. 97. § (5) bekezdésében felsorolt bizonyítási eszközökkel, illetőleg bizonyítékokkal – hogy az Társaságunk az adókijátszásban (adócsalásban) tudatosan részt vett, illetőleg tudott róla, hogy adókijátszás van folyamatban, amelybe őt bevonták és ő ezt felismerte (pozitív tudattartalom bizonyítása.) vagy őt megtévesztették, de ezt a kellő körülmények tanúsítása és a szükséges intézkedések megtétele mellett felismerhette volna (passzív tudattartalom). Erre nyilvánvalóan jelen eljárásban nem került sor. Ugyanakkor alperes megállapíthatónak véli Társaságunknak az adókijátszásban való részvételre irányuló passzív tudattartalmát, melyet a bíróság is bizonyítottának vélt.

A revízió eljárása során azonban még csak utalást sem tesz arra, hogy esetünkben ez a releváns vizsgálat miben merült ki és mik azok a bizonyított tények, amelyek az UNIO-s ítéletekben megfogalmazott követelményeket figyelmen kívül hagyhatónak teszik. A revízió „objektíve bizonyítottának” látta, hogy kellő körülményekkel tudnunk kellett volna, hogy adókijátszásban veszünk részt, és ezért adólevonási jogunk megvonható. Azt azonban, hogy ez konkrétan milyen okból, milyen bizonyíték alapján, azt milyen magatartással valósítottuk meg, azt mindmáig homály fedi. Az alperesi határozatban, a jegyzőkönyv alapján tett megállapításokból egyetlen egy sem alkalmas arra, hogy az elsőfokú- és alperesi adóhatóság a határozatai meghozatala során mérlegelési jogkörébe vonja. Nyilvánvaló, hogy a jegyzőkönyv e körben egymásnak ellentmondó megállapításokat tartalmaz, hiszen a vizsgált ügyletek valós személyek között a valóságban teljesedésbe mentek. A számlák alakilag megfelelnek a jogszabályok előírásainak.

7. Ezek olyan makacs tények, amelyek Társaságunk álláspontját támasztják alá. Társaságunk jogszerűen élt ezen ügyletekben az adólevonási jogával, azaz az ellenőrzési eljárásban is bizonyította az adóhatóság megállapításával szemben, hogy a láncügyletről, illetőleg szállítóinak és vevőinek esetleges csalárd magatartásáról nem tudott, arról nem tudhatott. Ezt a tényt vizsgálat, ezen belül a kapcsolódó vizsgálatok megállapításai is bizonyították.
8. *Az üzleti életben nem szokatlan, hogy megfelelő ajánlatot tevő, de gyakorlatilag egymás számára ismeretlen személyek kötnek szerződést. Ez azonban nem jelent jogellenes magatartást, ugyanakkor hogy ilyenkor milyen magatartást kell a partnereknek tanúsítania, arról konkrét jogszabályi követelményként hatályos jogunkban nincs rendelkezés. Ezen követelménynek megfelelően azonban Társaságunk minden egyes partneréről informálódott és meggyőződött arról, hogy azok a teljesítésre képesek-e, hiszen az árukkal rendelkeztek, fizetőképeseek voltak, illetőleg a beszállítók által eladott árukészletet Társaságunk minden esetben tovább tudta értékesíteni.*
9. Ezzel szemben alperes azt rója föl Társaságunknak, hogy a CMR adattartalma, miszerint az áru Szlovákiából származik – ekként az országba való behozatala jogszerű eljárás mellett egyszerre fizetendő, s levonható adót eredményez a beszerzőnél – fel kellett volna ébresztenie a gyanút arra, hogy láncszemet képez egy láncolatban, így ezáltal láncértékesítés részesévé válunk. Ez az álláspont, mely eléggé kitekert gondolkodásmódra vall, szembemegy a Signum-ügyben hozott Európai Bíróság ítéletével, mely szerint „az adózótól az adóhatóság által nem követelhető meg, hogy az arról való meggyőződés érdekében, hogy a korábban teljesítő gazdasági szereplők szintjén nem történt szabálytalanság vagy csalás, ellenőrizze, hogy az e jog gyakorlásának alapjául szolgáló szolgáltatásokra vonatkozó számla kibocsátója rendelkezik-e az e szolgáltatások nyújtásához szükséges erőforrásokkal, és eleget tett-e HÉA-bevallási és fizetési kötelezettségének, másfelől, hogy az említett számlán kívül rendelkezik-e olyan más iratokkal, amelyek alkalmasak annak bizonyítására, hogy e körülmények fennállnak.”

10. Ezt az álláspontot tükrözi a Kúria, mint felülvizsgálati bíróság ez év január hó 19. napján hozott Kfv.V.35.225/2016/11. számú ítélete, amelyben az eljáró tanács elvi élel szögezte le a hasonló ténybeli alappal rendelkező ügyben, hogy felperes alakilag és tartalmilag megfelelő hiteles bizonylattal rendelkezett a beszerzések tekintetében, ezért az adóhatóság az adólevonási jogát jogszerűtlenül tagadta meg. A Kúria jogi álláspontja szerint az adóhatóságnak kell bizonyítania jogilag megkövetelt módon, hogy adózónak tudnia kellett volna, hogy a termék részére történő értékesítése kapcsán adókijátszásra irányuló ügyletben vesz részt. Különös tekintettel arra, hogy az adókijátszás a határozatok szerint nem a felperesi ügyletek kapcsán következett be, nem elégséges annak alátámasztására, hogy felperes tudott volna, vagy tudhatott volna ezen ügyletekről.
11. Ugyancsak nem bizonyul objektív körülménynek az az alperesi megállapítás, hogy [REDACTED] nem volt szervezeti képviselői jogosultsága a [REDACTED] Kft.-t illetően, valamint [REDACTED] sem járhatott el képviselőként a [REDACTED] Kft. ügyeiben. Ugyancsak nem feltétel referenciát kérni a partnerektől és nem írja elő semmi az ügyfelek ügyvezetőivel történő személyes kapcsolattartást sem. Bizonyítottuk, mind az adóigazgatási, mind a peres eljárás során, hogy az egyes tételeket minden esetben írásban rendeltük meg a megadott e-mail címen, melyet minden esetben az arra jogosultak írtak alá. A [REDACTED] Kft. esetében [REDACTED] mint megbízott, a [REDACTED] Kft. esetében pedig [REDACTED] ügyvezető. A cégek létező, adószámmal rendelkező élő társaságok voltak, melyről az [REDACTED] illetve a [REDACTED] adatbázis adataiból győződünk meg.
12. Mindezek alapján megállapítható, hogy Társaságunk az ellenőrzési eljárásban csatolt okiratokkal bizonyította azt, hogy a vizsgált időszakban teljesített árubeszerzési után az adólevonási jog tárgyi feltételeit teljesítette, az ügyletek a revízió által sem vitatottan teljesedésbe mentek, az ellenérték banki átutalással megfizetésre került. A revízió objektív eszközökkel, illetőleg körülményekkel nem bizonyította azt, hogy Társaságunk tudott, vagy tudnia kellett volna arról, hogy a számla kibocsátója, illetőleg az Társaságunk kibocsátott számla befogadója adócsalásban vesz részt, illetőleg a határozataiban felsorolt hivatkozások (CMR-ek adattartalma, a szerződések írásba foglalásának elmaradása, a kapcsolódó vizsgálat során felvett jegyzőkönyvek, nyilatkozatok adatai) kételyeket kellett volna, hogy ébresszen a társaságunk ügyintézővel megbízott alkalmazottaiban, illetőleg ügyvezetőiben.
13. Ugyancsak érthetetlen az az alperesi megállapítás, hogy a közösségi adószám ellenőrzése nem ad lehetőséget olyan további következtetés levonására, hogy adózó körülmekintően járt el, hiszen a közösségi adószám meglétének, vagy hiányának a vizsgált esetben nincs relevanciája. Ezt a megállapítást nem is értjük, hiszen ezen ellenőrzéssel földerítettük, hogy a cég létezik, és közösségen belül is működhet, ugyanakkor a fentebb hivatkozott ítéletek szerint az adószám esetleges hiánya sem lehet akadálya az ÁFA levonási jog gyakorlásának.
14. Sőt, alperes azt sem bizonyította, hogy a számlák kibocsátója ugyancsak az adókijátszás aktív közreműködője volt. Nem tett eleget az általa is hivatkozott a Kúria által közzétett 5/2016 (IX.26.) KMK véleményben rögzített követelményeknek, mely szerint ilyen esetben vizsgálnia kell, és ki kell mutatnia az adókijátszással realizált adóelőnyt, és azt, hogy abban Társaságunk részesül-e vagy sem. Ennek hiányában pedig Társaságunknak lehetősége sem volt felismerni a számla kibocsátójának, vagy a velük kapcsolatban álló gazdasági társaságoknak esetleges adókijátszásra irányuló csalárd magatartását.
15. Összefoglalva, az elsőfokú- és alperesi adóhatóság határozata adós maradt annak a ténynek objektív eszközökkel történő bizonyításával, hogy társaságunknak tudnia kellett volna a vizsgált időszakban arról, hogy árubeszerzéseivel adókijátszás részesévé vált. Erre nem alkalmasak az alábbi megállapítások, hiszen mint azt maga az elsőfokú adóhatóság sem vitatja: „Az Európai Bíróság tehát nem azt mondta ki, [REDACTED] tájékoztató el az Társaságunktól a kellő körülmekintés, hanem azt rögzítette –

azon tény leszögezés után, hogy ha a levonási jog gyakorlása vonatkozásában valamennyi érdemi- és formai követelmény teljesült – az adatosság általános jelleggel nem követelheti meg a levonási jogát gyakorolni kívánó adóalanytól, hogy az arról való meggyőződés érdekében, hogy a korábban teljesített ügyletekkel kapcsolatban nem történt szabálytalanság, vagy csalás, kiterjedt ellenőrzés alá vonja a gazdasági partnereit.”

## B. A FELÜLVIZSGÁLAT SZEMPONTJÁBÓL RELEVÁNS JOGI ALAPVETÉSEK

16. *A Szekszárdi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságnak a Pp. 339. § (1) bekezdése alapján a folyamatban volt perben abban kellett állást foglalni, hogy alperes, azt megelőzően az elsőfokú adóhatóság társaságunkkal szemben ÁFA adónemben lefolytatott adóigazgatási eljárásban betartotta-e az eljárására vonatkozó anyagi- és eljárásjogi jogszabályokat. Részletezve: az adóhatóságnak eljárása során be kellett tartania a 2003. évi XCII. számú törvény (Art.) 1. § (2), (3), (7) bekezdéseiben, a 92. § (1) bekezdés d/ pontjában, a 97. § (3), (4), (5) és (6) bekezdéseiben, a 99. § (2) bekezdésében, 178. § 28. és 34. pontjaiban, a 2004. évi CXL. tv. (Ket.) 2. § (3) bekezdésében, az 50. § (4) bekezdésében és a 72. § (1) bekezdésének e/ pontjában foglalt, valamint a 2007. évi CXXVII. tv. (ÁFA tv.) 6. § (1), (2) bekezdéseiben, a 9. § (1) bekezdésében, a 21. § (1) bekezdésében, a 26. §, 27. §, 29 §-okban, az 55. § (1) bekezdésében, az 56., 61. §-okban, 89. § (1) bekezdésében, a 119. § (1) és (2) bekezdésében, a 131. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezéseknek. Az adóhatóság által folytatott vizsgálat nem felel meg az Európai UNIO Bírósága által hozott és C-354/03-as szám alatt, továbbá a C-80/11 és C-142/11 számú egyesített ügyekben, illetőleg ugyancsak az EUB által a Mecsek-Gabona ügyekben hozott ítéletekben megfogalmazott UNIO-s követelményeknek, valamint a Kúria által 5/2013. szám alatt közzétett közigazgatási elvi határozatban foglaltaknak.*
17. Az Európai Unió Bírósága állandó ítélezési gyakorlat szerint, minden egyes ügyet önállóan kell vizsgálni és korábbi, vagy későbbi események nem változtatnak az ítélezési lánc részét képező egyes ügylet jellegén. Az áru származásának ténye nem befolyásolhatja az ügylet valós jellegét. A láncértékesítés tényét, a megelőző beszerzések és az értékesítést követő további értékesítés tekintetében nem tudják vitatni, hiszen Társaságunk ezen körülményeket nem ismerte és nem ismerhette. Egy ügylet nem lehet fiktív, amennyiben az alperes által is elismert felek között létrejött, a teljesítések alperes által is elismerten megtörténtek, a fizetési kötelezettségek bizonyítható módon teljesültek, tehát felperes gazdasági és jogi cselekményei nem vitathatóan megtörténtek. Az ezen ügyre is irányadónak tartott C-80/11 és C-142/11 számú egyesített ügyekben hozott Uniói Bírósági ítéletek alapján, alperesnek olyan körülményeket kellett volna feltárnia, amelyek bizonyítják azt, hogy felperes levonási jogának megalapozására felhozott ügylettel a számlakibocsátó, vagy a láncolatban korábban közreműködő gazdasági szereplő által elkövetett adócsalásban vesz részt. Mint arra többször hivatkoztunk, alperes ezen követelménynek nem tett eleget. Olyan tényeket nem tárt fel, amelyek igazolnák, hogy a konkrét termékértékesítésen túl, felperes a láncolat szereplőivel kapcsolatban állt volna, az üzleti partnereknél, illetőleg beszállító társaságoknál esetlegesen külön eljárásban feltárt szabálytalanságok pedig nem tekinthetők olyan objektív körülményeknek, ami a felperes tudatos, ÁFA kijátszásra irányuló magatartását tanúsítanák.
18. *Sokat vitatott kérdés a joggyakorlatban az Art. 1. § (3/a.) bekezdésének alkalmazása. Álságosnak és alaptörvénnyel ellentétesnek tekintjük alperes jogi indokolását, miszerint a [REDACTED] Kft.-nél és a [REDACTED] Kft.-nél lefolytatott kapcsolódó adóellenőrzéseket lezáró jegyzőkönyvben rögzített megállapítások szerint az ezen beszállítók által kiállított és a WEBÉPKER Kft. által befogadott számlák tartalmukat tekintve valótlanok és ezeket a tényeket a már hivatkozott jogszabályhely szerint, jelen ügyben is figyelembe kell vennie. Ismételten hangsúlyozzuk, hogy ezen kapcsolódó vizsgálatok alapján hozott jogerős határozatokat nem ismerjük, azokról tudomásunk nincs. A jelen eljárásban felvett jegyzőkönyv mellékletét képező kapcsolódó vizsgálati jegyzőkönyvek megállapításai jelen ügyben eljáró alperesi adóhatóságot nem kötik. Alapvetően sérül Társaságunk*

jogorvoslathoz való joga, hiszen olyan eljárásban beszerzett bizonyítékot kell „kőgombócként lenyelnie”, amely ellen jogorvoslati lehetősége nem volt, sem észrevételezési, sem nyilatkozattételi jogosultságát nem gyakorolhatta, e körben bizonyítási indítványt sem tehetett. Súlyosan sérült a keresetlevelünk végén hivatkozott, a Kúria által K. 33. alatt közzétett elvi határozatban megfogalmazott fegyveregyenlőség követelménye.

19. Ennek igazolására idézzük a Kúria által közzétett bírósági határozatok közül a Kúria K. 33. alatt közzétett elvi határozatát. Ebben a Kúria rögzíti, hogy a tisztességes eljárás elemét képező fegyveregyenlőség elve a bizonyítékok beszerzése körében a közigazgatási eljárásban a hatóságra és az ügyfélre is vonatkozik. Az Art. 5. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó Ket. 72. §-a meghatározza a határozat kötelező tartalmi elemeit, így a határozatnak tartalmaznia kell többek között az indokolási részben megállapított tényállást és az annak alapjául elfogadott bizonyítékokat. A hatóság döntését bizonyítékokra alapíthatja, amelyeknek kétséget kizáróan felismerhetőknek, bizonyíthatóknak kell lennie. Csak és kizárólag a bizonyítási eljárás szabályainak megtartásával, jogszerűen beszerzett bizonyítékokra alapítható tényállás. Az Art. 1. § (2) bekezdése megköveteli azt is, hogy a bizonyítékok hatóság általi beszerzésének módja, ideje, helye a közigazgatási ügy irataiból megállapítható legyen. A tisztességes eljárás a jogállamiság és a demokratizmus része. Az Alaptörvény XXIV. cikkének (1) bekezdése rögzíti, hogy mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és **ésszerű határidőn belül** intézzék. Magyarországon tehát az Alaptörvény írja elő a közigazgatási eljárásokra is a fair eljárás követelményét. Ahogyan az adóhatóság előtt az adózók alakilag és tartalmában hiteles, ellenőrizhető bizonyítékokkal igazolhatják állításait, úgy ez hatósági követelmény is, azaz a tisztességes eljárás elemét képező „fegyveregyenlőség” elve a bizonyítékok beszerzése körében a közigazgatási eljárásban a hatóságra és az ügyfélre is vonatkozik.

### C. KERESETI KÉRELEM ÉS ELLENKÉRELEM

20. Társaságunk a fenti tényállás alapján az alperes 2060576904/2017. iktatószámú határozatát a nyitvaálló törvényes határidőben keresettel támadta meg. Kérte az eljáró bíróságtól, hogy a határozatot, mint törvénysértőt, a Pp. 339. § (1) bekezdése alapján vizsgálja felül és a határozatot, mint törvénysértőt az elsőfokú adóhatósági határozatra is kiterjedően, a fentebb felsorolt ténybeli- és jogi hivatkozások alapján, helyezze hatályon kívül, egyben marasztalja alperest a felmerült perköltségekben. Kérte egyben a határozat végrehajtásának felfüggesztését is, mely kérelemnek az eljáró bíróság helyt adott. Kereseti kérelmünkben hangsúlyoztuk, hogy alperes eljárása során nem tett eleget tényállás-tisztázási kötelezettségének, objektív eszközökkel nem bizonyította azt a kellő körültekintés tanúsítása mellett rá kellett volna jönnünk arra, hogy adókijátszás részesei, passzív elszenvedői lettünk. A rendelkezésre álló bizonyítékokból kirívóan okszerűtlen következtetéseket vont le.

Alperes a kereset elutasítását kérte.

### D. A JOGERŐS ÍTÉLET

21. A Szekszárdi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság a keresetünket elutasította, egyben marasztalta társaságunkat a felmerülő perköltségben. Széleskörű bizonyítást folytatott le, melynek eredményeként megállapította, hogy társaságunk az ügyben érintett beszállítói é azok beszállítói közötti (

objektív körülmények teljes egészében felperesi társaságunk érdekkörén kívül estek, azokra sem rálátásunk, sem pedig ráhatásunk nem volt. (Ítélet 8. oldal (3) bekezdés)

22. Ugyanakkor megállapítja a bíróság, hogy a Társaságunk, mint számlabefogadó tudattartamát kellett vizsgálnia a közigazgatási eljárásban alperesnek, ennek során azt kellett bizonyítani, hogy tudtunk, vagy tudnunk kellett volna arról, hogy ezt a láncolatot mások jogellenes adóelőny megszerzése érdekében hozták létre aktívan, melybe később bevontak bennünket.

(

23. A bizonyítási eljárás lefolytatása eredményeként arra a megállapodásra jutott az eljáró bíróság, hogy ezt a körülményt alperes közigazgatási eljárásban bizonyította. Álláspontja szerint felperesi társaságunk passzív magatartást tanúsított az adókéijátszás során.

24. A bíróság ítéletét az általunk felajánlott és lefolytatott bizonyítás eredményeként [REDACTED], [REDACTED] tanúk vallomására, a közigazgatási iratanyagra és a felek nyilatkozataira alapította. A kellő körütekintés hiányát az alábbiakból tekintette levezethetőnek, amelyeket objektíve alperes által bizonyítottnak tartott.

**ad) 1.** Felperesi társaságunk alkalmazottai nem győződtek meg a vele kapcsolatba kerülő beszállító személyek képviseleti jogosultságáról. Ennek során észlelniük kellett volna, hogy [REDACTED] nem ügyvezető, illetőleg [REDACTED] d semmilyen kapcsolatban nem állt a [REDACTED] Kft-vel

**ad) 2.** A CMR okmányok közösségi értékesítést feltételeznek, felperesi társaságunk azonban belföldi beszerzései (értékesítések) után vonja le a rá áthárított ÁFA-t. A CMR okmányokon eladóként nem szerepelt sem a [REDACTED] M Kft.

**ad) 3.** A szállítói megfelelőségi nyilatkozat kiadási dátuma korábban készült, mint a befogadott termékek gyártási ideje.

**ad) 4.** A társaságunk és beszállítói között írásbeli szerződés megkötésére nem került sor. Ez utóbbi esetben nyomatékosan hangsúlyozza a bíróság, hogy a fenti körülmények polgárjogi szempontból nem kifogásolhatóak, ugyanakkor adójogi tekintetében a kellő körütekintés vizsgálata során, értékelendő a hiányuk. Azt azonban nem jelöli meg a bíróság, hogy ezt milyen adójogi jogszabályhelyre történő hivatkozással állapította meg.

25. Az előző pontban írt megállapításokkal ellentétben, a bíróság részletesen taglalja, hogy az általunk tett bizonyítási indítványok alperes közreműködésével hogyan mentek teljesedésbe, milyen irathianyokat tártunk fel, illetőleg milyen bizonyítékok beszerzését indítványoztuk, amelyeket alperes elmulasztott beszerezni.

**ad) 1.** Felperesi társaságunknak nem volt módja meggyőződni [REDACTED] előadásának valódiságáról. Nem lett csatolva [REDACTED] tanúvallomását tartalmazó okirat sem, illetőleg annak igazolása is elmaradt, hogy utóbbi személy tanúként egyáltalán meghallgatásra került-e. Nem volt ellenőrizhető, hogy [REDACTED] igazat mondott-e akkor, amikor tagadta [REDACTED] részvételét a [REDACTED] Kft. képviselte során. Nyilvánvaló, hogy hozzátartozói érintettsége okán nem fog „terhelő” vallomást tenni mostoha fiára. Ennek az ellentmondásnak a feloldását a revízió meg sem kísérelte.

**ad) 2.** A bíróság megállapította, hogy alperesi adóhatóságok nem keresték meg az ügyletek teljesítése során az egyes szállítmányok fuvarozását végző fuvarozó cégek képviselőit, sem a szlovák adóhatóságot az áruk továbbításának igazolására. Figyelmen kívül hagyta az alperesi adóhatóság és a bíróság is azt a gyakorlatot, hogy a legtöbb esetben a CMR-eken szereplő feladó, a vevő és az áru lerakodási helyének címzettje különböző személyek. Nem vizsgálta sem az alperes, sem a bíróság a rendelkezési jog átszállását az egyes résztvevők között és nem állapította meg azt sem, hogy az adóelőny melyik társaságnál milyen arányban jelentkezett.

**ad) 3.** Nem értékelte sem alperes, sem a bíróság [REDACTED] ghatalmazását, melynek alapján megbízottként jogosult volt a [REDACTED] Kft. képviselőt ellátni.

**ad) 4.** A bírósági eljárás során bizonyítottuk a csatolt megrendelések és visszaigazolások alapján, hogy az egyes szerződések társaságunk és beszállítói között írásban jöttek létre, tehát megalapozatlan mind alperes, mind a bíróság megállapítása.

26. A leglényegesebb hibája és hiátusa a bíróság ítéletének az, hogy nem értékeli azt, hogy felperesi társaságunk milyen nagyságrendű és forgalmú nagykereskedelmi tevékenységet végez. A meghallgatott tanúk előadásából nyilvánvaló volt, hogy a kereskedelmi ügyletek biztonságát az jelentette, hogy a megvásárolt áruk ellenértékének kifizetése kizárólag csak a

megrendelt áru birtokba vételét követően történt meg. A jogügyletek jogszerű teljesítését a beszállítók által átadott szállítólevelek és számlák igazolták.

27. Mint azt korábban az adóigazgatási eljárásban és a bírósági eljárásban is jeleztük, alperesi adóhatóság korábban vizsgálta a közösség területétől történő beszerzéseinket, mégpedig a [REDACTED] [REDACTED] névével fémjelzett [REDACTED] [REDACTED] -vel folytatott fenyő fűrészáru beszerzéseinket, valamint a [REDACTED] névével fémjelzett [REDACTED] el folytatott fenyő fűrészáru beszerzéseinket 2009. szeptemberében, illetőleg 2013. februárjában. Ezen vizsgálatok során tett nyilatkozatainkat a NAV Tolna Megyei Adóigazgatósága nem kifogásolta, a vizsgálatok eredményéről bennünket nem tájékoztatott. Az ügyletek kapcsán velünk szemben megállapítást nem tett, ugyanakkor semmilyen negatív jelzés irányunkba a vizsgált személyek tevékenységével kapcsolatban nem érkezett. Mind adóigazgatási, mind bírósági eljárásban hivatkoztunk erre, azonban az adóhatóság ennek figyelembevételét és vizsgálati eredmények csatolását elmulasztotta, ezért azt a bíróság sem tudta vizsgálat tárgyává tenni. Ezen vizsgálatot, illetőleg a jelen eljárás alapját képező adóigazgatási eljárás megállapításaink összevetése eredményeként fel kell vetni az alperesi adóhatóság kellő körültekintésének hiányát, hiszen ugyanazon személyek kerültek adókiírátszás vonatkozásában a látóterébe korábban, és most is. Nyilvánvaló, hogy társaságunk alappal bízott [REDACTED] és [REDACTED] jogszerű eljárásában, hiszen ugyanezen személyek által vezetett társaságok szállítottak nekünk korábban fenyő fűrészárut.
28. Ugyancsak hiátusa az ítéletnek, hogy a kapcsolódó vizsgálatok során készült jegyzőkönyvekben foglalt megállapításokat bizonyított tényként könyveli el alperes, holott sem a [REDACTED] Kft. kapcsolódó vizsgálatán hozott határozat, sem a [REDACTED] Kft. kapcsolódó vizsgálatán hozott határozat nem állt rendelkezésre a keresettel érintett határozat meghozatalakor. A jegyzőkönyvben foglalt megállapítással ellentétes tartalmú rendelkezést is tartalmazhat a határozat, hiszen az ellenőrzés során tett megállapítások a jogerős közigazgatási határozatban véglegesednek és nem biztos, hogy azzal egyező tartalmúak lesznek.
29. Továbbá hiátusa még az ítéletnek az is, hogy az adóigazgatási eljárásban becsatolt [REDACTED] meghatalmazását miért értékelte hátrányunkra a bíróság. Ezen döntésének indokolásával adós maradt.
30. Határozott álláspontunk szerint a bírósági eljárásban részben pótolta irathianyok, illetőleg hiányzó iratok mind azt bizonyítják, hogy az alperesi adóhatóságok nem tettek eleget tényállás-tisztázási kötelezettségüknek és objektív eszközökkel nem, hanem csak mérlegelés útján, szubjektív módon bizonyították azt, hogy kellő körültekintéssel az adókiírátszásban való részvételünket elkerülhettük volna.

## E. FELÜLVIZSGÁLATI KÉRELEM

31. *A rendelkezésünkre nyitvaálló törvényes határidőben a fenti, D pontban írt indokolással felülvizsgálati kérelmet terjesztettünk elő, amelyben kértük a Tisztelt Kúriát, hogy a Szekszárdi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 4.K.27.0092/2017/16. számú jogerős ítéletét, és az alperesi másodfokú adóhatóság határozatát - az elsőfokú határozatra is kiterjedő hatállyal - keresetünknek helyt adva, a Pp. 275. § (4) bekezdése alapján helyezze hatályon kívül. Másodlagosan - a tényállás tisztázatlansága, az ítélet iratellenessége és ezáltal megalapozatlansága miatt - a jogerős ítéletet helyezze hatályon kívül és utasítsa a Bíróságot új eljárás lefolytatására, és a Pp. 275. § (5) bekezdése alapján adjon iránymutatást a Bíróságnak a jogszabályoknak megfelelő határozat meghozatalára. Továbbá marasztalja alperest a per költségeiben, melynek során a jogi képviselőnkkel kötött és az ügyben csatolt ügyvédi megbízási szerződésben foglaltakat kérjük figyelembe venni. Felülvizsgálati kérelmünket a Pp. 270. § (1) bekezdése alapján terjesztjük elő. A felülvizsgálati kérelmünkben megjelöltük azokat a jogszabályokat, amelyeket az első- és másodfokú adóhatóságnak mind az ellenőrzési, mind az adóigazgatási eljárásban be kellett tartania, és a Pp. 339. § (1) bekezdését is, melyre figyelemmel az eljáró közigazgatási bíróságnak ezek betartását felül kellett vizsgálnia. A felülvizsgálati kérelmünk tartalmazza azt a határozott kérelmet, hogy a jogerős határozat megváltoztatását mennyiben és milyen módon kérjük, másrészt megjelöltük a bíróságnak azon*

*jogsabálysértését – ítélete indokolásának hiányait, kirívóan okszerűtlen mérlegelését – amelyből kitűnik, hogy az ítéletét miért tartjuk jogszabálysértőnek.*

32. A Kúria, mint felülvizsgálati bíróság a Kfv.I.35.430/2018/2. számú végzésével felülvizsgálati kérelmünket hivatalból elutasította. Álláspontja szerint a felülvizsgálati kérelem érdemi elbírálására nincs lehetőség, mivel indítványozó Társaságunk nem teljesítette a Polgári Perrendtartásról szóló 1952. évi III. tv. (Pp.) 272. § (2) bekezdésében foglalt kötelező tartalmi követelményt, mert a részletes indokolás mellett nem jelöltük meg konkrét jogszabályhellyel az elsőfokon eljáró bíróság törvénysértését. Mindössze szövegesen fejtettük ki, hogy a jogerős ítéletet és annak indokolását miért találtuk jogszabálysértőnek. Azzal tettünk volna eleget a fenti követelménynek, ha a szöveges indokolás mellett megjelöltük volna a Pp. 221. §-át is. Továbbá álláspontja szerint az alperes és az elsőfokú adóhatóság által megsértett jogszabályhelyekre (ÁFA törvény, Art.) történő hivatkozás nem teljesíti a felülvizsgálati kérelemre vonatkozó tartalmi követelményeket. A Kúria figyelmen kívül hagyta felülvizsgálati kérelmünk III. pontjában írt, a Pp. 339. § (1) bekezdésére történő hivatkozásunkat is.
33. A Kúria elutasító határozatát a Pp. 272. § (2) bekezdésében foglaltak megsértésére alapította. Ugyanakkor figyelmen kívül hagyja a (3) bekezdésében foglaltakat, miszerint tiltja a törvény a felülvizsgálati kérelem elutasítását, amennyiben a kérelemben tartalmilag helyesen történik a hivatkozás a jogszabálysértés tényére, de a megsértett jogszabályhely megjelölése téves. Egyértelműen foglalt állást a Kúria Tanácselnöki értekezlete (2006. január 11-ei „Emlékeztető”), hogy nem utasítható el a felülvizsgálati kérelem a számszerű utalás mellőzése esetén olyan tartalmi okfejtés mellett, amelyből a számszerű megjelölésre következtetni lehet, és amelyből kitűnik, hogy mit, és miért tart jogszabálysértőnek a felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél. Az „Emlékeztető”-ben kifejtett álláspont akként is értelmezendő, hogy ha a felülvizsgálati kérelemben helyesen történik a hivatkozás a jogszabálysértés tényére, a felülvizsgálati kérelem az esetben sem utasítható el, ha a jogszabályhely téves megjelölése helyett egyáltalán nem jelöli meg a megsértett jogszabályhelyet.
34. Ezen túlmenően tévedett a Kúria a jogszabályhely megjelölésének elmaradását illetően, hiszen indítványozó Társaságunk a felülvizsgálati kérelem III. pontjában utalt a Pp. 339. § (1) bekezdésére, amelynek alapján kérte az elsőfokú bíróságtól az alperesi jogerős határozatnak az elsőfokú határozatra kiterjedő felülvizsgálatát, valamint hatályon kívül helyezését a keresetben felsorolt ténybeli- és jogi hivatkozások alapján. Erre figyelemmel pedig a Pp. 272. § (3) bekezdésében foglalt tilalomba ütközik a jogerős kúriai határozat. Ezen felperesi keresetnek nem adott helyt az elsőfokú bíróság, amely döntés jogszabályba ütköző elemeit felülvizsgálati kérelmünk IV. fejezetében, annak 1., 2., 3., 4. és 5. pontjában részletesen kifejtettünk, megjelölve azt, hogy a jogerős ítélet megváltoztatását milyen okból és milyen tartalommal kérjük. Mivel a Kúria végzésével szemben a felülvizsgálatnak helye nincs, nem maradt más lehetőségünk, mint az Alkotmánybírósághoz történő panasz beadása, mivel álláspontunk szerint a Kúria, kifejezetten az ügyben alkalmazandó 1952. évi III. tv. 272. §. (2) és (3) bekezdéseibe ütköző módon fosztott meg bennünket a rendkívüli perorvoslat igénybevételéhez, és ezáltal a tisztességes eljáráshoz való jogunktól.

#### IV) AZ ALAPTÖRVÉNY-ELLENESSÉG IGAZOLÁSA

35. Figyelemmel az Alaptörvény 2012. január 1-i hatálybalépésére, vizsgálandó az alkotmányi és Alaptörvényi tartalom azonossága vagy eltérése, illetőleg a korábbi Alkotmányra épülő alkotmánybírói gyakorlat alkalmazhatóságának kérdése.
36. Az Alaptörvényi rendelkezések tartalmának meghatározásakor egyrészt az Alaptörvény önértelmezésre vonatkozó szabálya [R] cikk (3) bek.], másrészt az Alkotmánybíróság (korábbi) gyakorlata releváns. Előbbi értelmében az Alaptörvény rendelkezéseit azok céljával, a benne foglalt Nemzeti hitvallással és történeti alkotmányunk vívmányaival összhangban kell értelmezni.

37. Az Alkotmánybíróság szerint az Alaptörvény értelmezésekor a korábbi alkotmánybírósági gyakorlatot is alapul kell venni. A 22/2012. (V. 11.) AB határozatban az Alkotmánybíróság kifejtette, hogy „az előző Alkotmány és az Alaptörvény megfelelő szabályainak összevetését és gondos mérlegelést kíván. Ha az összevetésnek az az eredménye, hogy az alkotmányjogi szabályozás változatlan vagy jelentős mértékben hasonló, az átvételnek nincs akadálya. Másrészt az előző Alkotmány és az Alaptörvény egyes rendelkezései tartalmi egyezősége esetén éppen nem a korábbi alkotmánybírósági döntésben megjelenő jogelvek átvételét, hanem azok figyelmen kívül hagyását kell indokolni.” Ezt a megállapítást az Alkotmánybíróság számos határozatában alkalmazta. Erre figyelemmel az Alaptörvény-ellenesség igazolásakor nem csupán az Alaptörvény hatályba lépése óta keletkezett alkotmánybírósági döntésekre, hanem a korábbi Alkotmány hatálya alatt született, az azonos alkotmányi tartalom okán alkalmazható döntésekre is kitérünk.
38. A jogállamiság Alaptörvényi deklarálása – az alkotmánybírósági gyakorlattal együtt – nyilvánvalóan szó szerinti átvétel az Alkotmányból. Ezt erősítette meg az Alkotmánybíróság például a 30/2012. (VI. 27.) AB határozatában. „[16] Az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdése és az Alkotmány 2. § (1) bekezdése azonosan deklarálja az ún. jogállam klauzulát. [...] [19] Minderre tekintettel az Alkotmánybíróság az indítvány elbírálása során eddig kialakított gyakorlatát vette alapul.”
39. Az alkotmánybírósági gyakorlatot vizsgálva egyértelműen megállapítható, hogy a jogállam elve nem csak gyűjtőfogalma és jelölése az egyes alkotmányi rendelkezéseknek, hanem – ezeken túlmenően – önálló jelentősége is van. Ez egyrészt kifejeződik az egész alkotmányi és jogrendszer értelmezési irányelvében, másrészt közvetlenül alkalmazható, ha és amennyiben a konkrét esetben az egyedi szabályozás bármely okból hiányzik.
40. A jogállami elv érvényesülése döntő mértékben függ a jog teljesítőképességétől. A jog teljesítőképessége a jogállammal összefüggésben elsősorban abban mutatkozik meg, hogy a jognak a jogállam kialakításában konstitutív és regulatív szerepe van. A jogállam tartalmának megfelelő állami berendezkedés intézményesülése és működése és ennek következtében a jogrendszer nem magától jön létre. A jog konstitutív módon hozza létre a jogállamiság értéktartalmú elemeit, amelyeknek ugyanakkor – a jogállam hathatós működése érdekében – társadalmi elfogadottságon, tényleges legitimáltságon kell alapulniuk. A jog a kötelező, racionális rend kialakításának és fenntartásának az eszközeként az egységes mértékek, eljárások és jogintézmények egész sorát foglalja magában, gyakorlatilag tehát a jogrend egészét. A jogállamnak így nemcsak a közjogi, hanem a büntetőjogi, a civiljogi és egyéb más normák érvényesülését is biztosítania kell.
41. Az alkotmányos jogállam elemei közé sorolt számos fontos tényező közül a támadott végzés többet is sért.
42. A jogállamban a jogalkalmazásnak – mint a jogalkotás során megszületett normák végrehajtásának, gyakorlati megvalósításának, konkrét helyzetekben történő érvényre juttatásának – az alkotmányosan elfogadott törvényeken és a jogszabályi hierarchiával összhangban álló egyéb jogszabályokon kell alapulnia. Ezen belül a bíróság törvényhez kötöttségének elve abban jut kifejezésre, hogy az igazságszolgáltatást – mint jogvitáknak, illetőleg jogsértéseknek a jog szabálya alapján történő megoldását, illetőleg elbírálását – végző bírói hatalom csak a törvényeknek van alárendelve.
43. Ugyancsak fontos eleme a jogállamiságnak, hogy a jogalkalmazás konzisztens és kiszámítható. Ez akkor teljesül, ha a végrehajtó és a bírói hatalom tevékenysége a társadalmilag egyeztetett és világosan megfogalmazott, érthető törvényekhez van kötve, így tevékenységük előre látható, kalkulálható, ellenőrizhető, és törvényt sértés esetén megtámadható, illetőleg orvosolható (Pp.272.§.(2) (3) bek.).
44. A jog érvényesülése nélkül tehát a jogbiztonság nem létezik.

45. *Kétséget kizáróan megállapítható, hogy ügyünkben a felülvizsgálati kérelmünket érdemi vizsgálat nélkül, hivatalból elutasító Kúria határozata okán sérült az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésében foglalt valamint a XXVIII. cikk (1) bekezdésében és a XXVIII. cikk (7) bekezdésében írt jogállamiság-elv részét képező, tisztességes eljáráshoz való jog, a jogorvoslathoz való jog, amely egyúttal a jogbiztonság elvének a sérülését is jelenti. A döntéssel a Kúria a Pp. 272. §-ban rögzített felülvizsgálat jogintézménye kiszámíthatóságának érvényesülését sértette meg, mely jelen esetünkön túlmutató, jogértelmezési, jogalkalmazási kérdés is egyben. Bár jelen ügyre a Polgári Perrendtartásról szóló 1952.évi III. tv. hatályban volt rendelkezései az irányadók, a jelenleg hatályos 2016.évi CXXX. tv. felülvizsgálatra vonatkozó rendelkezései változatlan tartalommal bírnak (413. § és 415. § (2) bek.), és kerülnek alkalmazásra a Kúria gyakorlatában.*
46. A tisztességes eljáráshoz való jog az emberi méltósághoz való jogból levezethető olyan alapvető jog, amely szoros kapcsolatban áll az egyenlőséghez való jog egyes elemeiből eredő elvárásokkal is. Ezek közül az egyenlő méltóságú személyként történő egyenlő bánásmódot, az egyenlőként kezelést kell érteni. A tisztességes eljárás azonban ezen kívül számos elvárást is felölel: olyan jogalkalmazói eljárást foglal magában, ami a materiális jogállam értékrendjének megfelelő, a demokratikus alkotmányfejlődés során kikristályosodott alapelvek és szabályok alapján zajlik. A tisztességes eljárás a jogbiztonság elvéhez hasonlóan olyan szabály, ami önálló alkotmányjogi normaként érvényesül, tehát nem csupán más előírásokat kiegészítő, járulékos szabály.
47. A tisztességes eljárás követelménye minden olyan eljárásra vonatkozik, amelyben valamely természetes vagy jogi személy az állam jogalkalmazói tevékenysége által érintett, illetve az állam által átruházott jogkört gyakorló szervezet eljárása kihat rá. Az Alkotmánybíróság álláspontja szerint a tisztességes eljárás követelménye nem egyszerűen egy a bíróságnak és az eljárásnak itt megkövetelt tulajdonságai közül (mint „igazságos tárgyalás”), hanem (...) a többi garanciájának teljesedését is átfogja. A tisztességes eljárás olyan minőség, amelyet az eljárás egészének és körülményeinek figyelembevételével lehet csupán megítélni (17/2005. (IV. 28.) AB határozat). Ezért egyes részletek hiánya ellenére éppúgy, mint az összes részletszabály betartása dacára lehet az eljárás „méltánytalan” vagy „igazságtalan”, avagy „nem tisztességes” (6/1998. (III. 11.) AB határozat).
48. Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint a tisztességes eljáráshoz való jog abszolút jog, amellyel szemben nem létezik mérlegelhető más alapvető jog vagy alkotmányos cél, mert már maga is mérlegelés eredménye (14/2004. (V. 7.) AB határozat).
49. A tisztességes eljárás magában foglalja az ésszerű időn belüli elbírálás követelményét, ami igazolhatja az egyszerűsített eljárási formák meghonosítását és bizonyos körben akár a tárgyaláson kívüli ügyintézés is. Az időszűrés követelménye azonban csak egy a tisztességes eljárás elmei közül, amelynek érvényre juttatása végletekig nem fokozható, és amely a tisztességes eljárás további szempontjai fölött nem szerezhet uralkodó befolyást, más alapjogot pedig semmiképpen nem sérthet (20/2005. (V. 26.) AB határozat).
50. A tisztességes eljáráshoz és a jogorvoslathoz való jog önmagában – az emberi méltósághoz való joggal való szoros kapcsolata miatt – nem korlátozható. Egyes elemei, részösszetevői azonban értelemszerűen az alapjog-korlátozás szabályai szerint korlátozhatóak. (Így az egyes részelemek korlátját alkotják tipikusan az adatvédelmi szabályok, a személyiségi jogok védelme, de a különböző titokvédelmi szabályokon keresztül érvényesített államérdek is). Az Alaptörvényből eredő elvárás azonban az, hogy a tisztességes eljárás és a jogorvoslathoz való jog korlátozása nem vezethet odáig, hogy az eljárás bármely része is tisztességtelenné váljon.
51. A 6/1998. (III. 11.) AB határozatban kialakított elvi álláspont szerint a tisztességes eljárás olyan minőség, amelyet az eljárás egészének és körülményeinek figyelembevételével lehet megítélni.

52. A tisztességes eljáráshoz való jog egyik, az Alkotmánybíróság és a nemzetközi és szupranacionális ítélkező fórumok által is védett eleme a jogorvoslathoz való jog.
53. Az Alkotmánybíróság hangsúlyozta, hogy mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát, vagy jogos érdekeit sérti. Az Alkotmánybíróság gyakorlata a tisztességes eljáráshoz való jogot a hatósági és bírósági eljárásokkal kapcsolatos nevesítette. Az Alaptörvény és a XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdései eljárási természetű alapjogokat tartalmaz, mely jelen esetben a peres eljárás egészének minőségére vonatkozik. Az Alkotmánybíróság az Alaptörvény negyedik módosítása, valamint a 13/2013. (VI.7.) AB határozatában rögzített szempontok alapján a tisztességes eljáráshoz való jog követelményével kapcsolatos korábbi megállapításait jelenleg is alkalmazhatónak találja. A már fentebb hivatkozott 6/1998. (III.11.) AB határozatban foglaltakra is figyelemmel a tisztességes eljáráshoz való jog lényegét az eljárás egészének és körülményeinek figyelembevételével lehet csak megítélni, ezért az egyes részletek hiánya ellenére éppúgy, mint az összes részletszabály betartása dacára lehet az eljárás méltánytalan, vagy igazságtalan, vagy nem tisztességes.
54. A felülvizsgálati kérelmünk Kúria részéről történt érdemi vizsgálat nélküli és iratellenes elutasítása az Polgári Perrendtartásról szóló 1952. évi III. tv. 272. § (2) és (3) bekezdésének helytelen értelmezésével és alkalmazásával történt, amely szembemegy a Kúria joggyakorlatával is. Az előző rendelkezések értelmezésével összhangban, hivatkozunk a Kúria Tanácselnöki Értekeztetének 2006. január hó 11-ei emlékeztetőjében foglaltakra, melyben elvi éllal rögzítésre kerültek a következők: *„A felülvizsgálati kérelemnek egyrészt határozott kérelmet kell tartalmaznia arra nézve, hogy a jogerős határozat megváltoztatását mennyiben és milyen módon kéri, másrészt meg kell jelölni a kérelemben azt a jogszabálysértést, amely történhet paragrafus számra történő utalással, vagy e nélkül is, olyan tartalmú jogfejtéssel, amelyből a számszerű megjelölésre következőt lehet és amelyből kitűnik, hogy mit és miért tart jogszabálysértőnek a felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél.”*
55. A Pp. 272. § (2) bekezdése szerint: *„A felülvizsgálati kérelemben meg kell jelölni azt a határozatot, amely ellen a felülvizsgálati kérelem irányul, azt, hogy a fél milyen tartalmú határozat meghozatalát kívánja, továbbá elő kell adni - a jogszabálysértés és a megsértett jogszabályhely megjelölése mellett - hogy a fél a határozat megváltoztatását milyen okból kívánja.”* A (3) bekezdés szerint: *„Ha a felülvizsgálati kérelemben tartalmilag helyesen történik hivatkozás a jogszabálysértés tényére, de a megsértett jogszabályhely megjelölése téves, ezen okból a felülvizsgálati kérelem nem utasítható el.”*

## V) ÖSSZEGZÉS ÉS „HATÁROZOTT KÉRELEM”

56. Mindezek, továbbá a Kúria támadott végzésének indoklásában kifejtett tényállítások fentebb igazolt módon sértették a tisztességes eljáráshoz és a jogorvoslathoz való alapjogainkat, amellyel egyidejűleg a jogállamiság-klauzula sérelmét okozták, ezért az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdésének d/ pontja alapján a végzés Alkotmánybíróság általi felülvizsgálatának van helye. Egy mondatba sűrítve a jogsértés lényegét, megállapítható, hogy a Kúria által megkövetelt egy törvényhelyre történő számszaki utalás elmaradása (Pp. 221. §) miatt megfosztottak bennünket a rendkívüli jogorvoslat igénybevételének lehetőségétől. Ezért kérjük az Alkotmánybíróságot, állapítsa meg, hogy a támadott végzés ellentétes az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésével és különösen a XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdéseivel, amelyre figyelemmel azt az Abtv. 43. § (1) bekezdése alapján semmisítse meg.

Kelt: Pécs, 2018. november hó 21. napján.

WEBÉPKE

Indítványozó képv

**Mellékletek:**

1. Ügyvédi meghatalmazás
2. Indítványozó cégkivonata, ügyvezető aláírás mintája
3. Az alkotmányjogi panasz előzményét képező perdokumentumok:
  - Szekszárdi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 4.K.27.092/2017/16.sz. ítélete,
  - Indítványozó WEBÉPKER Kft. felülvizsgálati kérelme,
  - KÚRIA Kfv.I.35.430/2018/2.sz. végzése.